

language, a real reflection of the people's life – the native speaker, which affects the development of human intelligence. This method enriches the vocabulary and makes it easier and more accurate to select the equivalent during the translation process. That is why many linguists and educators see it as a basis for enrichment and for learning a foreign language culture, developing and improving oral spontaneous speaking skills. In the translation process, it is important to pay attention to the classification of languages, as there are analytical (English, French, Bulgarian) and synthetic (Slavic group of languages, Sanskrit, Latin, Gothic). Different languages include different levels of cultural development of a nation. The transmission of idioms, realias, and neologisms requires precision and understanding, primarily by the translator, of the essence of these linguistic parts, and furthermore search for direct or partial equivalents to transmit accurately to the speaker.

In addition to deep erudition, the psychological state of the translator also plays an important role. Stress resistance, tactfulness and responsiveness are key points for the interpreter's success. In order to prevent international scandal, the interpreter should pay attention to the positions, nationalities, proper names, and even the manner and style of the person's speaking. Accuracy when addressing to the person, awareness of a person's social or political status are another keys to successful work.

It often happens that a society misunderstands translation, so to speak, you speak a foreign language – you can translate. The opinion, frankly, is quite wrong. After all, translation is a complex process in which one or two foreign languages are insufficient. It is important to be able to clearly differentiate the command of a foreign language and use a foreign language for specific needs. Being an interpreter means being able to be invisible, since interpreter is only an auxiliary engine in the conversation of speakers. Translation has been, and will be, a creative, analytical and labor-intensive process, but extremely interesting and progressive.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ПОЛІСЕМІЇ

Гінка Б. І.

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри
німецької філології та методики навчання німецької мови
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Відомо, що багатозначність слів (полісемія) властива всім мовам світу і належить до їх основних характеристик. Не випадково англійський лінгвіст Стефан Ульманн визначав її як семантичну універсалію. Вона впливає з асиметрії мовного знака, коли плану вираження відповідає кілька різних

значень (лексико-семантичних варіантів/семем), напр. *der Zug* – 1. *рух, переліт птахів*; 2. *перехід, процесія*; 3. *потяг, поїзд*; 4. *протяг, тяга і т.д.*

На перший погляд здається, що полісемія є просте явище. Однак це далеко не так. Як і в будь-якій мовній проблемі при дослідженні полісемії лінгвісти стикаються з чималою кількістю нерозв'язаних проблем, які можна звести до трьох основних:

Проблема об'єктивного розмежування значень (лексико-семантичних варіантів) багатозначного слова. Наприклад, слово *Abeit* в 10-томному академічному словнику німецької мови має 5 значень, а в словнику Е. Аґріколи "Wörter und Wendungen" – 4. Та й у інших словниках спостерігається такий же різнобій, що свідчить про застосування необ'єктивних (тобто, таких, що залежать від інтуїції дослідника) критеріїв. Без перебільшення можна стверджувати, що проблема семантичної структури слова, головним чином, полягає в пошуках об'єктивних критеріїв розмежування різних значень полісемного слова. Всіх відомих на сьогоднішній день критеріїв (традиційні: *контекстуальний аналіз*; структурні: *дистрибутивний, трансформаційний та інші методи*; статистичні, психолінгвістичні і т.д.) недостатньо, тому що вони не ефективні і не дають однозначних об'єктивних результатів. Виходячи з цього, дана проблема залишається центральною, найбільш складною і на сьогодні не розв'язаною проблемою семасіології і лексикографії.

Проблема характеру розміщення значень у семантичній структурі слова, яка також однозначно і об'єктивно не вирішена. Мова йде про те, чи в семантичній структурі багатозначного слова панує ієрархія, чи, навпаки, всі значення рівноправні. Більшість дослідників (Г. Пауль, В. Шмідт, В. В. Виноградов, В. В. Левицький, І. Г. Ольшанський і ін.) стверджують, що значення нерівноправні і розміщені ієрархічно. Однак інша частина вчених (В. А. Звєгінцев і ін.) схильна вважати, що всі значення у семантичній структурі слова рівноправні і ніякої ієрархії не існує. Таким чином, ця проблема теж чекає на своїх дослідників.

Проблема об'єктивного розмежування полісемії і омонімії. До цих пір ще не знайдено метода, який би у цьому відношенні давав об'єктивні результати. Відомі на сьогодні методи (*семантичний, семантично-словотворчий, морфологічний, психолінгвістичний, статистичний і ін.*) дають лише часткові результати. Наприклад, слово *Flügel* в значенні «рояль» німецька лінгвістка Теа Шіппан розглядає як окреме слово, а інший німецький дослідник-лексикограф Е. Аґрікола включає це значення у структуру багатозначного слова *Flügel*. А в багатотомному «Словнику сучасної німецької мови» Р. Клаппенбах і В. Штайніца вони зафіксовані як два різні слова, тобто як омоніми.

Таким чином, об'єктивне розмежування значень полісемного слова, так і розмежування омонімії від полісемії та уточнення характеру розміщення лексико-семантичних варіантів всередині семантичної структури слова до цих пір залишаються нерозв'язаними.